

Instanța de fond: V.Boico
Instanța de apel: A. Panov, M. Anton, Vl. Clima

ÎNCHEIERE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Antoci Vasile,

În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Antoci Vasile către Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Anastasia și Antoci Natalia, intervenient accesoriu IMGFL - 14, cu privire la pierderea dreptului la spațiul locativ și radierea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Antoci Natalia prin intermediul avocatului Gavrilova Svetlana, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 mai 2015 și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 02 martie 2015, reclamantul Antoci Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Anastasia și Antoci Natalia, solicitând de a-i recunoaște pe Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Natalia și Antoci Anastasia, drept persoane care au pierdut dreptul de folosință a spațiului locativ în apartamentul situat pe str. XXXX, mun. Chișinău, cu radierea vizei de domiciliu a lui Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Natalia și Antoci Anastasia din apartamentul situat pe str. XXXX, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la data de 02.08.1989 conform ordinului de repartitie nr. 000644, i-a fost repartizat apartamentul nr.X unde în prezent și locuiește de unul singur. Conform extrasului din fișa de locuințe nr. 82374 din 16.01.2013 în apartamentul sus menționat au viza de reședință: Antoci Vasile înscris cu viza de reședință în 1989; Antoci Vitali înscris cu viza de reședință în 1995; Antoci Anastasia înscrisă cu viza de reședință în 2003; Antoci Natalia înscrisă cu viza de reședință în 2005 și Antoci Valentina înscris cu viza de reședință în 2005.

În acest context menționează reclamantul că Antoci Vitalie este fiul său, Antoci Anastasia este fiica sa, Antoci Natalia este fosta sa soție și Antoci Valentina este fiica lui Antoci Natalia.

Totodată indică reclamantul, că din situația descrisă se poate deduce că locatar real ai apartamentului este doar el, care plătește serviciile comunale și își onorifică pe deplin îndatoririle de menținere, păstrare în bune condiții și amenajare a fondului locativ conform art. 58, 146, 148 al Codului cu privire la locuințe.

Din momentul înscrierii în apartament pârâții nu au achitat careva servicii

comunale și au lipsit mai mult de 6 luni din apartament, neprezentându-se și neschimbând viza de reședință.

În opinia reclamantului, potrivit art. 63 al Codului cu privire la locuințe pârâții Antoci Vitali și Antoci Valentina, nu au întrunit careva condiții pentru a li se păstra dreptul de folosință a spațiului locativ, aceștia lipsind nemotivat mai mult de șase luni, iar temeiuri de prelungire a chiriei și a vizei de reședință nu există.

A mai indicat reclamantul, că din datele deținute, Antoci Vitalie la moment este plecat peste hotarele R.M. și anume în România, iar în privința lui Antoci Valentina nu sunt deținute careva date privitor la aflarea acesteia atât în țară cât și în afara ei, iar pârâții îi creează impedimente în privatizarea apartamentului de către reclamant și în plata serviciilor comunale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 19 mai 2015, a fost admisă acțiunea, dispunându-se de a fi recunoscut pierdut dreptul lui Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Anastasia, Antoci Natalia, la folosirea spațiului locativ - apartamentul X, bloc locativ nr. XX situat pe str. XXXX, mun. Chișinău. S-a radiat viza de domiciliu a Antoci Vitalie, Antoci Valentina, Antoci Anastasia, Antoci Natalia, din apartamentul X, bloc locativ nr. XX, situat pe str. XXXX, mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 septembrie 2015 a fost corectată greșeala din dispozitivul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 19 mai 2015, prin înlocuirea blocului locativ nr."XX", cu "XX".

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de Antoci Natalia prin intermediul avocatului Gavrilova Svetlana, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 19 mai 2015 și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă.

La data de 31 iulie 2017, Antoci Vasile a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Antoci Vasile a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei. La fel, recurentul a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului pe motiv că actul contestat i-a fost comunicat cu întârziere.

Cu referire la solicitarea recurentului de repunere în termenul de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) al Codului de procedură civilă actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, iar conform art. 116 alin. (1) al aceleiași Legi, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Astfel, raportând normele legale citate supra la circumstanțele cauzei, Colegiul atestă că dispozitivul deciziei recurate a fost pronunțat public la 13 aprilie

2017, însă decizia integrală a fost expediată părților la data de 25 aprilie 2017.

Deși, actul judecătoresc emis i-a fost expediat recurentului, la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe certe ce ar dovedi faptul recepționării acestuia, ca urmare decizia recurată nu a fost comunicată în corespundere cu prevederile legale, iar argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termenul de declarare a recursului sunt admisibile, or pe plicul anexat la recurs este indicată data de 02 iunie 2017.

În asemenea circumstanțe, Completul Colegiului ajunge la concluzia temeiniciei cerinței recurentului și va considera declararea la data de 31 iulie 2017 a recursului împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, ca fiind efectuată în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Antoci Vasile, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Antoci Vasile, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul

acestui cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Antoci Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Antoci Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova